

Mileva, Snežana, Slavica i Đina, sasvim iskreno

Zašto sa

Rad i porodica su sve što mi treba

Snežana Savić (42) je dugo godina radila kao ekonomski tehničar, kao hiljade drugih žena ostala bez posla, ali nikada nije očajavala već je stalno tražila načine da radi jer je, kako kaže, rad u potpunosti ispunjava.

- Uvek sam se prihvatila svakog posla. Dve godine sam čuvala decu i tražila načine da se dodatno obrazujem.

Prošle godine je završila kurs za samozapošljavanje i kurs engleskog jezika. Oba kursa organizovao je nevladin sektor, a finansirala Evropska unija.

- Onda sam iz medija saznala za program „Povratak na tržište rada“ Centra za demokratiju. Prijavila sam se u Nacionalnoj službi zapošljavanja, prošla rigorozne testove, pa obuku za gerontodomačicu i odmah se zaposlila u Gerontološkom centru na Bežanijskoj kosi.

Težak, zahtevan i odgovoran posao, ali za Snežanu „komadić osvojene sreće“.

- Svakoga dana brinem o dve bake koje žive same i o jednom bračnom paru. Radim sve što bih radila kod kuće ili za svoje roditelje. Lepo se slažemo, a njima moja pomoć mnogo znači.

Za sebe kaže da je srećna zato što voli da radi i što je uvek brzo dobijala posao. Zadovoljna, zato što su svi u kući zdravi.

- Muž ima zlatan zanat, moler je, a sinovi su već veliki i dobri su momci. Svetislav je na maturi, doneo nam je i medalju sa odbojkaškog takmičenja, trenira fudbal, ali mu je društvo najvažnije. Još da pregrmim Dušanov pubertet...

Sa mlađim sinom redovno odlazi u Biblioteku

SNEŽANA SAVIĆ

„Milutin Bojić“, gde redovno pozajmljuju knjige i slušaju koncerte đaka beogradskih osnovnih i srednjih muzičkih škola.

- Male stvari, rad, porodica, muzika, knjige, priroda, to je ono što me usrećuje. I moj novi posao. Nikada se više ne bih vratila u kancelariju da u neki kompjuter ukucavam brojeve.